

MAGUNKRÓL

Olvasóink a Szegedi Híd hatodik számát tartják kezükben. Lapunk nem időszaki folyóirat: a Szegedi Egyetemi Ifjúság (SZEI) általában negyedévenként megjelenő röpirata. Ezen a megjelenési formán nem akarunk változtatni, mert így csak akkor jelentetjük meg lapunkat, ha van mondanivalónk az ifjúság és barátai számára és ha anyagi lehetőségeink is megengedik. Havonkénti megjelenés esetén talán gyengébb cikkekkal is meg kellene töltenünk az újságoldalakat és fel kellene áldoznunk lapunk függetlenségét, mert hivatásos újságról kellene szerkesztőül keressünk.

A Szegedi Hídja ugyanis csak a Szegedi Egyetemi Ifjúság tagjai írhatnak. Az ő írásaikon kívül minden számban legföljebb egy vezető költőnk vagy írónk művét, egy-egy professzorunk tanulmányát és egy más hazai egyetemen tanuló diáktársunk cikkét közöljük.

Lapunk az egyetlen csak egyetemisták által szerkesztett és kiadott folyóirat Magyarországon. Elsősorban természetesen az egyetemi ifjúság problémáival foglalkozik. Az egyetemi oktatás reformja, diák-szociális kérdések, az ifjúsági szervezetek ügyei állnak érdeklődésünk előterében. Harcolunk a magyar ifjúság egységéért. Önállóságáért, harcolunk a kopaszodó, törtető, kivénhedt diákvezérek ellen. Harcolunk a jobbak, a minőség uralmáért, hogy ne a leghangosabb és legsilányabb elem irányítsa ifjúságunkat. Harcolunk a magyarság jogaiért: a magyar származású és magyar gondolkodású elemeknek kell meghatározniuk, hogy merre haladjunk. Ebből az elvből következik, hogy több helyet, több tanulási lehetőséget, több megbecsülést követelünk a paraszti származású fiataloknak. Akarjuk, hogy az egyetemi élet ne pusztá szakképzést, hanem sokirányú harmonikus nevelést adjon. E célt szolgálják a SZEI különféle munkaközösségei: lapunk rendszeresen beszámol ezek működéséről.

Állandóan közöljük a szegedi egyetem híreit és igyekezzük szervezetünk minden életmegnyilvánulásáról beszámolni. Nem azért, mintha azt hinnénk, hogy minden megmozdulásunk országos érdeklődésre tarthat számot, hanem elsősorban saját tagjainknak, Szeged város közönségének, professzorainknak, akik közül sokan csak a Szegedi Híd hasábjairól értesülnek egy-egy megmozdulásunkról. De más oka is van, hogy a SZEI életének sok részletét a nyilvánosság elé tárjuk. Meg akarjuk mutatni az ország egész fiataljainak: mennyi munkalehetőség van, mennyi tennivaló! Be akarjuk bizonyítani, hogy igenis szervezhető a magyar fiatalok! Hogy tanulmányai mellett önkéntes többletmunkát is végezhet. Hogy nem csak szalmalángelkesedésre vagyunk képesek. Azért közöljük a SZEI híreit, hogy szerte-szét az országban mindenütt legyenek csoportok, egyesületek, diákszervezetek, melyek együtt éreznek és együtt dolgoznak velünk. Nem azt akarjuk, hogy utánozzák munkánkat, hogy kövessenek bennünket. Alkalmazkodjanak a saját viszonyaikhoz és lehetőségeikhez. Nem azért számolunk be munkánkról, mintha hivalkodni akarnánk. Nagyon is tudatában vagyunk hibáinknak, annak, hogy sokkal többet tehetnénk és sokkal jobban. Tudjuk azt is, hogy másutt még nagyobb nehézségekkel kell megküzdeni, mint Szegeden. Beszámolóink csak biztatást, erősítést akarnak nyújtani. Saját magunknak is: lássuk, hogy mégis csináltunk valamit! De másoknak is: ha Szegeden lehetett másutt is lehet! Ahol pedig máris jobban dolgoznak, mint nálunk, az összetételből büszke örömmel érezhetik, hogy erősebbek. A Szegedi Híd egymás után megjelenő számai, melyek mind több és több munkáról tesznek jelentést, kitaratást, biztatást visznek mindenfelé és bizonyítják, hogy nem kell buzgó, de rövid egyesületi munka után mindennek abbamaradnia, hanem szerves és állandó fejlődéssel mindig többet lehet elérni.

dó fejlődéssel mindig többet lehet elérni.

A Szegedi Híd tehát egyetemi lap. Az egyetemi ifjúsághoz szól és azokhoz, akik az ifjúság ügyei iránt érdeklődnek: professzoroknak, nevelőknek, közoktatásügyünk irányítóinak, nemrég végzett öregdiákoknak, szülőknek és mindenki másnak, aki szeretettel tekinti a fiatalságra. Ez azonban nem jelenti azt, hogy csak egyetemi kérdésekkel foglalkozunk; mert ifjúságunk sem zárkózik be könyvei és jegyzetei közé. Figyel-mel kísérjük az ország szellemi életét állandóan foglalkozunk a magyarság nagy sorskérdésével, mert ezek mindnyájónk legszemélyesebb ügyévé lettek. Figyeljük és támogatjuk azt a magyar mozgalmat, mely ma már az egész országra kiterjed és ha szervezetlenül is: egyre többet tesz. A népfőiskolák, paraszttintornások ügye éppúgy a mi ügyünk, mint a földreform, a több és jobb termelésre való törekvés, az ország zsidótalanítása, az idegenek kiszorítása közéletünkben, iparból, kereskedelem-ből.

Igyekezünk meghatározni, mi köze az egyetemnek a magyar élet minden megnyilvánulásához. Felhívjuk olvasóink figyelmét legjobb íróink munkásságára. S ha kell, együtt harcolunk azokkal, akiket annyi oldalról támadnak: a népi

irodalom és a népi mozgalmak harcosaival. Darvas, Erdélyi, Főja, Gulyás, Illyés, Kodolányi, Németh, Sinka, Tamási, Veres a mi íróink s a Magyar Ifjúság Nagybizottságába tömörült de-ákegyesületeken kívül az Egyesületek-zi Együttműködés szervezetet, a Hivatásszervezetek, a KALOT, KIE, a cserkész- és leventemozgalmak állnak hozzánk legközelebb. Lapunk híd akar lenni feljűk is, híd, mely összeköti a munkás, paraszt és értelmiségi fiatalságot.

Sokan kérdezték tőlünk, hogy miből tartjuk fenn lapunkat. Tagjaink hozzájárulásából, professzoraink és az egyetem támogatásából, olvasóink önkéntes befizetéseiből és hirdetésekéből. Örömmel látjuk, hogy egyre többen értik meg céljainkat és azt, hogy támogatásukkal igazi magyar ügyet, csak saját ifjúságunk és nem idegen fajták érdekeit szolgálják. Kérjük mindazokat, akik erkölcsi vagy anyagi támogatásban részesítettek bennünket, elismerő esetleg útbaigazító soraikkal, baráti kritikájukkal felkerestek, ne tulajdonítsák hanyagságnak, hogy nem mondtunk nekik külön-külön köszönetet. Az egyetem erősen igénybevesz mindnyájunkat: az egyesületi munkára és lapszerkesztésre csak szabadidőnket áldozhatjuk fel. Ezért csak így, a Szegedi Híd hasábjain keresztül mondhatunk köszönetet. Kérünk mindenkit, gondoljon arra, hogy nem hivatásos újságról, és hivatalnok-intézik a Szegedi Híd ügyeit, ha-

nem elfoglalt diákemberek, akiknek önként vállalt, minden díjazás nélküli többletmunkája tartja fenn szervezetünket és a lapot. Így talán megérthetőek lapunk hibái, adminisztrációnk nehézségei. Azt hisszük azonban, kevesen vannak, akik jobban megbecsülik a komoly bírálatot, mint mi, hiszen számunkra lapszerkesztés sem öncél: ezzel is tanulni akarunk. Tehát nemcsak megértést, jóindulatot, esetleg anyagi támogatást kérünk, hanem kritikát is!

Sokan kérdezték tőlünk, hogyan lehet előfizetni a Szegedi Hídr. *Szohgyan sem! Aki azt kívánja, hogy rendszeresen küldjük be a megjelenő számokat s a SZEI egyéb kiadványait, küldjön be címünkre (Szeged, Baross Gábor-utca 2.) postautalványon tetszés szerinti összeget, s az összegnek megfelelő értékű számat küldünk el címére. Egyes száma ára 50 fillér, ennyiert kapható megjelenés után minden szegedi újságárúsnál is. Az előfizetési díjat át lehet utalni a Magyar Bank és Kereskedelmi Rt. Szeged 26.228 számú postatakarékpénztári csekk-számlája útján a szerkesztőségünktől kért befizetési lap felhasználásával, vagy bianco csekklapon. (Utóbbi esetben feltétlenül kérjük a csekk hátlapjára feljegyezni az összeg rendeltetését.) Hirdetési díjak átutalása is ezen a módon történhetik. Csak keresztény cégek hirdetéseit fogadjuk el.*

A kultuszminiszter úr előtt

Egység, erő Szegeden,
Horthy Miklós egyetemi!

Az idei tanévben az egyetemi évnívítő kisé megkésétt. Már régen megkezdődtek az előadások, sőt már a kollektivumok idejére is gondoltunk, mikor az egyetem ünnepélyesen megnyitotta kapuit. Az évnívítón jelen volt a magyar kultuszminiszter, Szinyei Merse Jenő, a magyar kulturális élet legfőbb vezetője is, hogy szemlét tartson az egyetem tudományos élete és az egyetem ifjúsága fölött.

Pénteken este érkezett a Kultuszminiszter a menetrendszerű gyorsvonattal Szegedre. Fogadtatására megjelent Szeged főispánja, polgármestere, az egyetem rektora, tanácsa és tisztelgő sorfalat álltak az ifjúság képviselői. Ott volt zöld sapkával a szegedi Emerica, a SZEI magyarruhás húsztagú diszkuldttsége és a SZEI-vel együtt-dolgozó Turul egyetemi bajtársi egyesületek küldöttsége is. A Kultuszminiszter látható örömmel fogadta az ifjúság jelentését, különösen a SZEI magyarruhás díszszakasz jelentését.

Szombaton reggel a Veni Sancte előtt a SZEI díszszakasza a püspöki palota előtt tisztelgett a Kultuszminiszternek, majd a Dóm-téren összegyűlt többszázfőnyi SZEI-s deákság élén a Veni Sanctera vonult az egyetem tanácsa után.

Az egyetem aulájában megtartott ünnepélyes évnívítőhoz szintén a SZEI díszszakasza — magyarruhás fiúk-lányok — állott sorfalat. Az évnívítón az egyetemi ifjúság hosszú idő óta először töltötte meg az aulát.

A SZEI délután külön is tisztelgett a Kultuszminiszter előtt. Éspedig nem küldöttséggel, nehogy azt mondhasa valaki, hogy a SZEI-t az a néhány vezető jelenti, hanem tömeggel.

Délután fél öt órára gyülekeztek a SZEI-s deákok, deáklányok a Dóm-téren. Öt órára mintegy három-négyszáz fő-ryi deáksereg gyűlt össze az árkátek alatt, ahonnan zászló alatt zárt rendben vonultak át a Központi Egyetem elé. Az érkező minisztert, a polgármestert, a rektort és egyetemi tanácsot az ifjúság a SZEI felmondásával:

köszöntötte, akit ezután Koch Sándor, a SZEI tanárelnöke, majd Nyikos Gyula ifjúsági elnök és Kriszto-Nagy István alelnök üdvözöttek és átnyújtották a miniszterek a SZEI munkásságának eredményeit: »A Szegedi Híd« című folyóiratot, a SZEI vegyes-csoportjának lapját, a »Phlogis-tont« valamint a SZEI népfőiskolai tanfolyamának beszámolóját.

Kriszto-Nagy István beszédében azt meggyőződést fejezte ki, hogy ez az ifjúság lelkes-maretenen főkészülve akarja kezébe venni az ország sorsának intézését, és ifjúsági munkája is ennek a minél szélesebb átfogású felkészülés-rök a szolgálatában áll.

Az üdvözlésre Szinyei-Merse Jenő kultuszminiszter válaszolt:

— Nagy örömmel hallem — mondotta —, hogy a Szegedi Egyetemi Ifjúság tudatában van a mai rendkívüli idők által követelt feladatoknak, erre a feladatokra fel is készült és hajlandó Magyarorszáért tudatosan megküzdeni majd azokon a helyeken, ahová a Gondviselés állítani fogja. Én azonban úgy érzem, hogy a Szegedi Egyetemi Ifjúságnak e feladatot kétszeresen és maradéktalanul kell betöltenie, mert Szeged városnak különleges küldetése is van. A Szegedi Egyetemi Ifjúságnak, amely egyetem országgyarapító Kormányzó Urunk nevét viseli, példát kell mutatnia az egész ország összes egyetemi ifjúsága felé. A szegedi gondolat annakidején innen indult el, kell tehát, hogy ennek tudata is áthasson benneteket és minden erő-tökkel és minden akaratotokkal azon legyetek, hogy ebben az országban a reánk váró feladatokat majdan ti úgy elláthassátok, hogy ennek az országnak a jövődő fejlődése és boldogulása, ennek a sokat szenvedett magyar népnek jobb jövője benneteket és rajtatok keresztül biztosítva legyen.

Az ifjúság nagy felkesédséssel fogad-

ta a miniszter választát és az éljenzés lecsillapodása után elénekelte a Himnusz-t.

A Kultuszminiszter mégégy-szer megköszöntö a szeretet és bizalom megnyilatkozásait, majd résztvett az egyetem tanácsának rendkívüli ülésén.

Az ifjúság ezalatt a Menza helyiségbe vonult, ahol a Rektor vendégül látta a SZEI ifjúságot. A vídám tánc közben itt is meglátogatta a Kultuszminiszter a SZEI-seket és néhány kellemes percet töltött a SZEI-s feak-ség vídám, testet-lelket üdítő vígadózásán.

Egyetemi városrész

kiépítését tűzte ki célul a Városfejlesztési tervzet. Egy városrészben gyűljenék össze a terv szerint az eddig teljesen szétszórt egyetemi intézeteket. A terv végrehajtása az idegklinika építésének előkészületeivel és a Központi Egyetem telkének kisajátítási eljárásaival már meg is kezdődött.

Debrecenben jártunkban a nagy-erdei egyetemi városrészt irigyeltük legjobban a debreceni deákoktól. A Nagyerdő évszázados fáit alatt gubbasztanak a klinikák, a diákköthonok, itt veti neki széles tér végén, a csodáló szemek homlokát a Központi Egyetem büszke, lenyűgöző épülete. A várossal csak az erdő sétáló útjai és csilingelő villamos köti össze a deákok birodalmát.

Itjen óriásfás, százados levegőjű, hagyományokkal teli egyetemi városrészünk nagyon soká lesz. De a munkánkat és lehetőségeinket könnyíteni és nagyobbítani fogja a távolságokat szűkítő szegedi egyetemi városrész, mely az ifjúságnak az eddiginél otthonibb otthonává fog válni.